

12622/114

acabem amb les bandes feixistes, ara!



Archivo Histórico



comisiones obreras de Andalucía

Segrestaments, assassinats, terrorisme, amenaces. Des de la matança d'Atocha i, més particularment des de l'elaboració de la Constitució l'activitat pública de les bandes feixistes ha anat creixent, la seva àrea d'acció s'ha extès des de la Plaça d'Orient fins a tot el país, el seu atreviment ha augmentat, les seves sigles s'han multiplicat. L'objectiu al qual es dirigeixen totes les seves accions de terrorisme i provocació és atemoritzar i desmoralitzar els treballadors i tot el poble. La fi que cerquen és la desmobilització, la paràlisi del moviment obrer, del moviment estudiantil, de totes les lluites populars, de totes les lluites; estendre la por, afavorir la desafiliació i l'apatia política.

Els feixistes no declaren obertament aquests objectius, sinó que miren de portar-los a la pràctica d'una manera gradual. Han escollit la Universitat com un "camp d'entrenament", esperant que la resposta es limiti als sols estudiants, sense trobar ressó en el conjunt de la població. Ataquen a manifestants aïllats perquè són molt lluny encara de tenir la força suficient per atacar una manifestació i tracten així, amb "l'exemple" que agafem per un a un, ja que no ens la poden posar a tots junts. El que voldrien, avui per avui, els feixistes, ens ho explica molt bé un poema de Brecht, escrit a l'Alemanya de l'ascens nazi:

"Primer vingueren a buscar els comunistes,
però no em va importar, jo no n'era.
Després vingueren a buscar els sindicalistes
no em va preocupar, jo no n'era.
Ara venen a buscar-me a mi,
però ja és massa tard".

No és veritat que les bandes feixistes siguin quelcom aliè i extrany completament a l'aparell d'Estat. Les seves activitats són, ben segur, il·legals i anticonstitucionals. Però cada cop que una investigació tibia una mica dels fils d'aquestes "pistes negres" es veu que aquests fils condueixen cap a despatxos oficials. La qual cosa no té res d'extrany; no podem oblidar que, gràcies a la "Reforma política", recolzada pel consens parlamentari, s'ha implantat un nou sistema polític sense netejar totes les deixalles de l'anterior, que omple les institucions estatals. Cap

Archivo Histórico

jutge, cap militar, cap policia, cap funcionari del franquisme no ha estat apartat de la seva responsabilitat. Sobre 40 anys de crims, repressió i tortures, i sobre tots aquells que les realitzaren, ha caigut un teló de silenci i d'impunitat.

Avui, els grups feixistes disposen d'una infinitat d'instruments polítics i econòmics per moure's amb plena llibertat.

Disposen, a més, de la complicitat de molts d'aquells que —en teoria— haurien d'impedir els crims feixistes i "defensar la democràcia" (des del jutge que va permetre la fugida de Lerdo de Tejada fins als mateixos encarregats d'investigar la fabricació dels famosos "bolígrafs-pistola").

Per tant, encara que la Constitució proclami un "Estat democràtic", i els successius ministres d'UCD prometin que no toleraran "violències de cap mena", aquest Estat és incapaç d'acabar amb el feixisme. Els militars de la UMD son separats de l'exèrcit i condemnats a anys de presó, els conspiradors de la "Galaxia" se'n surten amb penes molt lleus i conservaran probablement llurs càrrecs. Els partits i la gent d'esquerres reben multes, segrestaments d'obres culturals, processos i condemnes, mentre que els



autors de les agressions feixistes —molts cops identificats per la investigació popular— segueixen en llibertat.

Només podem confiar amb les nostres pròpies forces per a identificar els agressors i desmantellar les bandes feixistes. Però, a més, **l'única forma d'acabar amb el feixisme de soca-rel és DEPURANT tot l'aparell d'Estat dels elements franquistes, investigant les responsabilitats pels crims cotmesos en el passat i castigant-ne els culpables.**

Depurar l'aparell d'Estat, dissoldre les institucions repressives heretades del franquisme (malgrat que hagin canviat de nom o de color) és la sola garantia de victòria en la lluita contra la "peste negra".

Però aquesta lluita comença per **DEFENSAR la nostra pròpia llibertat de reunió, d'associació, de manifestació**, els nostres drets que tant ens ha costat d'assolir i que són atacats dia a dia per l'agressió de les bandes de matons. Per això, des d'ara mateix, els treballadors, els homes i dones del poble de Catalunya tenim dues tasques plantejades: **DESMANTELLAR les bandes feixistes i DEFENSAR la nostra organització i les nostres mobilitzacions.**

DESMANTELLAR les bandes feixistes: possant al descobert i divulgant els noms del seus integrants, les seves connexions amb les institucions, els seus locals i medis. Impedir-los d'actuar. Mobilitzant-nos per impossar la seva dissolució i el càstig dels responsables dels crims haguts. Quan un diputat —con Sagaseta— presenta a les Cortes una Llei Antifeixista, això és positiu i ho recolzem en la mida que és útil per a obrir una discussió pública sobre el tema i obligar tots els grups parlamentaris a definir-se. Però de cap manera podem confiar en les conseqüències pràctiques d'una llei antifeixista, i menys encara si qui l'ha d'aplicar és la UCD. No oblidem que el Govern Suárez, plé de franquistes destenyits ben compromesos amb l'antic règim, també desitja la mobilització i la por, i tem més a la reacció popular i a la lluita contra el feixisme que a la pròpia activitat d'aquest. També en aquest combat qualsevol confiança en la dreta —encara que es digui "democràtica"— és una perillosa il·lusió. També en la lluita contra el feixisme no aconseguirem més que allò que imposem amb la nostra mobilització unitària.

Defensar-nos dels atacs feixistes:

protegint els locals dels partits, sindicats, associacions i de totes les entitats populars. Vigilant, quan sigui possible, els barris. Protegint nosaltres mateixos les nostres reunions, assemblees i manifestacions, amb piquets massius capaços de disuadir els "fachas". L'experiència demostra que la policia, tan contundent quan es tracta de reprimir el poble, arriba tard, malament i mai quan es tracta d'evitar un atac feixista.

I, sobre tot, UNIR-NOS: No deixar que l'enemic ens sorprengui dividits, que manipuli amb els nostres enfrontaments. Cal, de manera urgent, **aixecar un potent FRONT ANTIFEIXISTA de tota l'esquerra, un front per a l'acció, sense compromisos amb la dreta.** Del FRONT ANTIFEIXISTA que proposem —integrat pels partits i sindicats obrers, les organitzacions de veïns, de dones, de la joventut, el moviment nacionalista radical, l'ecologista, l'estudiantil, etc.— se'n ha posat ja la primera pedra amb la Constitució a Catalunya d'una "Taula permanent antifeixista". Però cal portar la unitat antifeixista a tot arreu: a tots els barris, les grans empreses, treballadors d'organismes oficials, a la Universitat, als medis de comunicació.

Es tracta de constituir **Comitès Antifeixistes** sobre la base de la unitat de les forces obreres i populars. A les empreses, delegant les seccions sindicals a companys i companyes per tal de coordinar aquesta tasca que afecta tots els treballadors, començant pels comitès d'empresa: descobrint els elements feixistes, protegint les mobilitzacions i els companys i companyes més destacats. Als barris, a partir de les AA.VV. i la coordinació d'ateneus i altres entitats, denunciant els feixistes dins del veïnat, vigilant llurs moviments, locals i vivendes, etc. Als medis de comunicació: ajudant entre tots a aplegar informació i difondre-la.

Tots estem amenaçats, tots hem de col·laborar, per a cadascú hi ha alguna tasca en la lluita antifeixista, petita que sigui.

• **La primera tasca: Assistir a la gran manifestació antifeixista del dia 29 de maig, a Barcelona.**

Archivo Histórico



comisiones obreras de Andalucía

- La segona tasca: plantejar al teu sindicat, associació de veïns, etc. l'organització de l'activitat antifeixista i participar en ella.

**SI EL POBLE DE CATALUNYA DIU "PROU"
ELS FEIXISTES TENEN
ELS DIES COMPTATS!**

**UNITAT DE L'ESQUERRA
CONTRA EL FEIXISME:**

- Per la dissolució de les bandes feixistes.
 - Per la depuració de tots els franquistes de l'aparell de l'Estat.
 - Pel càstig als culpables dels crims feixistes.
 - Pel dret democràtic a organitzar l'autodefensa del moviment obrer i popular.
-

Catalunya, 20 de Maig de 1980



**Comité
Executiu de
Catalunya**

**Lliga
Comunista
Revolucionària**
(IV Internacional)

